

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/189/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119214276
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119214276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 822 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422 v konaní o zaplatenie 402,43 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/84/2019 - 81 zo dňa 18.11.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/84/2019 - 81 zo dňa 18.11.2019 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 402,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13.7.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. Súd prvej inštancie predmetné meritórne rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 22.5.2018 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Land Rover Discovery Sport, ev. č. W., spôsobenej poškodenou spol. WAVE LINE s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla Land Rover Discovery Sport, u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme. Podľa údajov na zmluve o nájme došlo k vráteniu vozidla dňa 18.6.2018. Účelnosť zapožičania náhradného vozidla poškodená spoločnosť WAVE LINE s.r.o. odôvodnila potrebou rozvozu tovaru na trase Senec - Bratislava, Senec - Nitra a tiež z dôvodu stretnutí s klientami. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru s dátumom splatnosti 2.7.2018 na sumu 1.180,80 Eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.6.2018 žalovaný oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody a priznal náklady iba v sume 581,57 Eur. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, žalobca uviedol, že škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda

by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla. Žalobca poukazoval na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach.

3. Žalovaný vypočítal poistné plnenie na sumu 581,57 Eur s tým, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla 8 dní priznal 5 dní. Podľa výpočtu odrátal neprimerané náklady na náhradné vozidlo vo výške 442,50 Eur a prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla vo výške 39,62 Eur. Priznaná suma predstavuje čiastku 697,88 Eur, po odpočte DPH v sume 116,31 Eur predstavuje poistné plnenie sumu 581,57 Eur, ktorá bola žalobcovi vyplatená. Žalovaný v konaní namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania zapísané činnosti ako nadobúdanie pohľadávok, čo možno v prípade žalobcu, ktorý vystupuje vo viacerých súdnych konaniach považovať za neoprávnené podnikanie. Žalobca navyše nie je vo veci aktívne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči nemu záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, čiže poškodený bol dlžníkom žalobcu a preto nemohol so žalobcom platne uzavrieť Zmluvu o postúpení pohľadávky, nakoľko pred samotnou cesiou poškodený pohľadávku žalobcu neuhradil a teda mu ako pohľadávka ani nevznikla. V uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, resp. medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v rámci Zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko z nej vyplýva, že prejav vôle zmluvných strán najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol ju postúpiť na žalobcu a žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

4. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal jednoznačne za preukázané, že v dôsledku dopravnej nehody, bolo poškodené motorové vozidlo spoločnosti WAVE LINE s.r.o. značky LAND ROVER Discovery Sport, ktorá si na základe Zmluvy o nájme počnúc dňom 11.6.2018 na dobu počas nevyhnutného času opravy poškodeného motorového vozidla zapožičala od žalobcu náhradné motorové vozidlo za cenu denného nájomného 123,- Eur bez DPH, ktoré mu vrátila dňa 18.6.2018. Za dobu nájmu 8 dní žalobca vystavil faktúru na sumu 1.180,80 Eur s DPH s dátumom splatnosti 2.7.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.6.2018 spoločnosť WAVE LINE s.r.o. postúpila žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému. Išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 22.5.2018 na vozidle LAND ROVER Discovery Sport. Zároveň v bode 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli na zápočte ich vzájomných nárokov s tým, že žalobca si bude pohľadávku voči žalovanému vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Predmetom zápočtu bola pohľadávka spoločnosti WAVE LINE s.r.o. na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, mal ju súd preukázanú jednak samotnou Zmluvou o postúpení pohľadávky, ako aj listom postupcu zo dňa 18.6.2018, ktorým postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému. Na námietku nedostatku aktívnej legitimácie, obsiahnutej vo vyjadrení žalovaného súd poukázal na rozhodovaciu prax súdov SR (rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb 32/2018 zo dňa 3.5.2018, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Cob 2/2018, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob 220/2017 zo dňa 17.1.2018), ktoré vyslovili záver, že postúpenie pohľadávky je v danom prípade platné a neodporuje zákonu. Predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom a to na základe vzájomného zápočtu nároku žalobcu na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody. Žalovaný stanovil výšku poistného plnenia sumou 581,57 Eur, keď od uplatneného nároku žalobcu (náklady na použitie náhradného vozidla) vo výške 1.180,- Eur odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo vo výške 442,50 Eur a prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla vo výške 39,62 Eur. Samotné krátenie poistného plnenia bližšie nevysvetlil, iba uviedol, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla 8 dní priznal iba 5 dní. Krátenie tejto doby však žalobcovi neodôvodnil. Akonáhle bolo vozidlo poškodenému zo servisu vydané, poškodený náhradné motorové vozidlo vrátil žalobcovi.

5. Prvostupňový súd uzavrel, že žalovaný nepreukázal dôvodnosť krátenia poistného plnenia, nenavrhol žiadne dokazovanie za účelom posúdenia konkrétnych okolností daného prípadu. Pokiaľ ide o sumu 39,62 Eur, ktorú žalovaný odpočítal ako prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla, teda náklady, ktoré by vznikli spoločnosti WAVE LINE s.r.o. pri používaní vlastného motorového vozidla počas

doby 5 (8) dní, tak žalovaný takýto svoj postup žiadnym spôsobom neodôvodnil, neuviedol ako dospel k uvedenej výške nákladov, takýto jeho postup nemá oporu v žiadnom právnom predpise a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 402,43 Eur ako rozdielu medzi žalobcom uplatnenou a žalovaným vyplatenou náhradou nákladov na použitie náhradného vozidla.

6. Zároveň prvostupňový súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy od 13.07.2018 až do zaplatenia v súlade s § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 21/2013 Z. z. Omeškanie žalovaného ustálil od prvého dňa po uplynutí 15-dňovej lehoty od ukončenia šetrenia poisťnej udalosti.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Proti predmetnému meritórnemu rozhodnutiu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie.

9. Žalovaný svoje odvolanie dôvodil v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) a f) C.s.p. tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú zároveň nedostatočne odôvodnil. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu a žalobcu nepovažuje za aktívne legitimovaného v spore. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení. Vychádzajúc zo Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalovaný žiadal odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalobca považuje tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj tvrdenia o neexistencii uplatnenej pohľadávky za neopodstatnené. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitimácie žalobcu považuje za zrozumiteľné a správne a poukazuje na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Je nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného uvedené v podanom odvolaní, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je zrejmé aj z toho, že čiastočné poisťné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Uvedené potvrdzuje predložené oznámenie o poisťnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojím konaním sám potvrdil

aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poisťnej udalosti. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poisťné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Túto skutočnosť napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 17/2002, z ktorého žalovaný vychádza pri šetrení poisťných udalostí. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpore s ust. § 524 OZ sú preto neopodstatnené. V danom smere je nevyhnutné poznamenať, že poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlužníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Tvrdenia žalovaného ohľadne úrokov z omeškania, tieto považuje žalobca taktiež za nesprávne a irelevantné. Zdôrazňuje novšiu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v otázke priznania úrokov z omeškania v obdobných prípadoch.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Z obsahu spisu vyplýva a v konaní bolo preukázané, že v dôsledku dopravnej nehody bolo poškodené motorové vozidlo spoločnosti poškodeného, ktorý si na dobu počas nevyhnutného času opravy poškodeného motorového vozidla zapožičal od žalobcu náhradné motorové vozidlo. Za dobu nájmu 8 dní žalobca vystavil faktúru na sumu 1.180,80 Eur s DPH. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený postúpil žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému. Išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou na vozidle poškodeného. Zmluvné strany sa tiež dohodli na zápočte ich vzájomných nárokov s tým, že žalobca si bude pohľadávku voči žalovanému vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu žalobcu, mal ju súd preukázanú jednak samotnou Zmluvou o postúpení pohľadávky, ako aj listom postupcu zo dňa 18.6.2018, ktorým postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému. Predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenájomcom a to na základe vzájomného zápočtu nároku žalobcu na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody. Žalovaný sa k výške uplatnenej sumy nevyjadril a samotné krátanie poisťného plnenia bližšie nevysvetlil, iba uviedol, že z fakturovanej doby prenájom náhradného vozidla 8 dní priznal iba 5 dní.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi za preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Súd prvej inštancie dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky, pričom sa zároveň vysporiadal s podstatnou argumentáciou sporových strán. Na zdôraznenie

správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k jednotlivým odvolacím námietkam dopĺňa odvolací súd nasledovné:

15. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal s odvolacou námietkou žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je nezákonný a arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle a trpí nespreskúmateľnosťou. Ústavný súd SR podľa konštantnej judikatúry (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepreskúmateľný. Z odvolania žalovaného nie je zrejmé, v čom vidí nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku (na ktoré rozhodujúce otázky nedal súd prvej inštancie odpoveď), keď súd prvej inštancie vymedzil sporné a nesporné skutočnosti, so spornými otázkami sa vysporiadal aplikujúc príslušné právne predpisy. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

16. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spojení s tvrdením o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky následne uplatňovanej žalobou (a tým aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodenou a žalobcom). Skutočnou škodou je podľa súdnej judikatúry aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak škodná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej ide (R 7/1992). Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady vynaloženia akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zaviniel klient žalovaného. Teda predmetom sporu je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z. z. t.j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného vozidla a ktorá vznikla poškodenému, ktorý zmluvou o postúpení práva na náhradu škody ako ujmy z dôvodu zapožičania motorového vozidla uzatvoril ako postupca so žalobcom ako postupníkom (zároveň prenajímateľ náhradného motorového vozidla). Predmetnou zmluvou došlo teda k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože postúpené bolo právo na náhradu škody, ktoré vzniklo poškodenému ako následok dopravnej nehody, nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobca je aktívne legítimovaný a v konaní bol preukázaný vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Žalovaný nakoniec aj akceptoval postúpenie pohľadávky keď, čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Náklady síce poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi t.j. žalobcovi nezaplatil, k vysporiadaniu záväzku však došlo postúpením pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca sám vymáha dlh od žalovaného.

17. Vo vzťahu k namietanej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka odvolací súd uvádza, že absolútne neplatným je právny úkon vtedy, ak svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, pričom v zmysle dôvodov uvedených vyššie konštatuje, že zmluvu o postúpení pohľadávky je jednoznačne možné definovať ako

platný právny úkon, od ktorého je možné odvodiť aktívnu vecnú legitímáciu žalujúcej strany sporu v danom sporovom konaní.

18. Pokiaľ ide o krátenie poistného plnenia, kedy žalovaný z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla v trvaní 8 dní priznal iba 5 dní, toto krátenie nijako neodôvodnil a v odvolaní žalovaný výšku priznanej sumy ani nenapadol, odvolací súd sa ďalej výškou priznanej sumy ani nezaoberal.

19. K odvolacej námietke v časti úrokov z omeškania sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa a aj v tejto časti rozhodnutie považuje za vecne správne. Odvolací súd dopĺňa, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazuje, bolo následne nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021 zrušené a vec bola NS SR vrátená na ďalšie konanie. Ústavný súd SR vo vyššie uvedenom náleze uviedol, že výklad, ktorý poskytuje rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 v sebe subsumuje záver, že poisťovňa sa dostáva do omeškania a je povinná platiť úrok z omeškania nie bezprostredne po tom, ako si poškodený voči nej uplatnil priamy nárok podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP a ani potom, čo uplynuli lehoty podľa § 11 ods. 6, 7 zákona o PZP, ale až po doručení meritórneho rozhodnutia v spore, kde poisťovňa vystupovala ako žalovaná, pričom rozsudok bol stotožnený s právoplatným rozhodnutím súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Ústavný súd SR však konštatoval, že hoci vzťah poškodeného a poisťovateľa je vzťahom osobitným (a teda nie bežným vzťahom veriteľ - dlžník), čo sa prejavuje v osobitných konštrukciách § 11 ods. 6 - 8 zákona o PZP, ktoré modifikujú osobitnou úpravou následky § 563 Občianskeho zákonníka, predmetné ustanovenia nemôžu viesť k takému výkladu, ktorým by viedol k nepriznaniu úrokov z omeškania z dôvodnej, mimosúdne osobitne kvalifikovaným spôsobom uplatňovanej istiny. Výklad poskytnutý zo strany NS SR v napadnutom rozhodnutí v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, čím sa dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy, ktorá má (v rámci zákona o PZP) za cieľ zlepšenie postavenia poškodeného, keďže v zmysle predmetného právneho predpisu bol zákonodarcom vykreovaný osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi. Rovnako aj v súlade so smernicou EP a Rady č. 2009/103/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli povinnosť poisťovne (alebo jej likvidačného zástupcu) do troch mesiacov reagovať na žiadosť poškodeného o náhradu škody, ktorá má byť podporená primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnymi sankciami, pričom smernica zároveň výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky. K identickému právnomu záveru dospel Ústavný súd SR aj v náleze sp. zn. III. ÚS 214/2020-29 zo dňa 14.10.2021.

20. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obdo/27/2021 zo dňa 23.2.2022 ako súdu dovolacieho, ktorý v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom Slovenskej republiky označený ako ústavne nesúladný spôsob akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Najvyšší súd dal do pozornosti aj predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, konkrétne rozsudok z 21. mája 2020, sp. zn. 1Cob/100/2019, rozsudok z 29. septembra 2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok z 27. apríla 2017, sp. zn. 1Cob/109/2016, v ktorých už Krajský súd v Bratislave prijal záver, že povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti upravenej v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak nezbavuje poisťovateľa povinnosti poisťovateľa platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP včas.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný

odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p., keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).